

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru marșalie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăutate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-oare publicare.

Sibiu, 29 Octombrie, 1884.

Hi pueri pueri, pueri puerilia tractant. Am mai spus cetitorilor că dîcerea de mai sus pe românește s'ar traduce mai bine astfel: Copii sunt copii, și ei, copii fiind, fac prostii.

Așa sunt copii. Intreagă activitatea lor în frageda pruncie se reduce la imitare, maimuțare. Vede că face cineva ceva, trebuie să mai maimuțască și el.

Junimea ungurească dela universitatea din Budapesta a imitat pre cea dela Cluș. Făcut-a prostii cei din Cluș, trebuie să facă și cei din Pesta și aceasta după logica maimuțării.

Să constatăm faptul.

Junimea română dela universitatea din Budapesta a voit să se întrunească în seara Sântului Dumitru la cină comună. Scopul a fost dublu: Să cîneze la olaltă și să facă cunoștință.

Deja Vineri dimineața diarele din capitală aduc știrea, că românii voiesc să serbeze aniversarea lui Horia și Cloșca. Se mobilizează întreaga junime ungurească din Budapesta și se pregătește la demonstrațiuni.

Copie a demonstrațiunilor dela Cluș.

La 3/15 Mai diarele din Cluș alarmează lumea că societatea „Iulia” face politică. S'a sistat activitatea acestei societăți, s'a sistat prelegerile la universitate din literatura română, și profesorului Silași i s'a dat drumul deocamdată pentru durata unui semestru.

Lucrurile au mers în ordine și s'a făcut treabă. Diarele maghiare din Cluș și capitală au secundat. Studenții au aprins și ars publice în piața Clușului diarele române, au cântat ode ungurești frivole la adresa națiunii române, au spart poarta și ferestrele la locuința societății „Iulia.”

Astfel sa manifestat resmerița studenților din Cluș de astăvară și ea la ministeriul de culte încă a produs ecou plăcut — a vallás és közoktatásügyi miniszteriumnál is szép viszhangra talált — după cum ni-o spune feciorul episcopul reformat Szász Károly, care pe atunci era consilier de secțiune în ministeriul de culte. Iunele Szász — fecior al tatului seu, ca să nu vorbească în vînt mai și argumentează, susține adecă, că s'a sistat din acel moment activitatea societății „Iulia.”

De bună seamă în maimuțarea cravalurilor de studenți dela Cluș s'a calculat la un asemenea plăcut ecou, căci și în Pesta s'a tras în combinațiune societatea junimei române „Petru Maior.” S'a dîs că această socetate vrea să serbătorească amintirea revoluției dela 1784.

Societatea „Petru Maior” vîdînd cursa ce i se întinde a publicat o declarațiune în diarele din capitală, în care cu provocare la statutele sale, declară că ea nici nu poate atinge lucruri politice, și nici s'a ocupat cu de acelea. Prin urmare vîietele despre sîrbarea revoluției de acum 100 de ani sunt numai insinuțiuni tendențioase.

Au mai dat și doi iuristi români în ortografie ungurească un fel de declarațiune, drept dovadă a fragedei lor tinerețe.

Ce fac acum frații maghiari? Țin adunare sgomotoasă și protestează și contra cugetului tinereimei române de a-și aduce aminte de martirii de acum 100 de ani. Intonează marșul lui Kossuth, pornesc cîntînd pre strade, se adună în cafenele și țin discursuri patriotice, ies pe strade cîntînd tot de ale lui Kossuth, se adună la restaurațiunea unde erau românii adunați la cină, aici din nou cîntînd de ale lui Kossuth, urlă ce le iese pe gură. Abzug Hora Cloșca! Abzug dacoromâni!

Este caracteristica timpului aceasta, și este bine să se limpezească situațiunea. Junimea română ca din ceriu senin fu provocată și terorizată cu tendința vîdită de a putea închide sub motive politice societatea „Petru Maior,” unica oasă unde junimea română din Budapesta află puțină umbră și isvor limpede și rece în călătoria sa prin pustia de științe moderne.

Este bine să o știm aceasta, ca să ne putem orienta.

Nu știm ce ecou frumos va fi produs această demonstrațiune la locurile mai înalte. Nu ne vom ocupa cu aceasta, căci ea nu cade în competența noastră. Ne vom măgini numai la presa maghiaro-jidană, ca să ne clarificăm.

Este veche datină ca presa noastră — înțeleg presa maghiară să împingă șovinismul tot înainte. Ne aducem aminte că astăvară presa din Cluș provoacă țara întreagă să apuce la mână ciomagul și să urmeze esemplului junimei din Cluș. Mai mult s'a provocat guvernul ca el să se pună în fruntea mișcării.

Vîdînd noi cum se desvoltă lucrurile, am luat poziție, și am dîs, că la eventualitatea probabilă noi vom urla în jos la vale cu moții.

Demonstrațiunea de acum a studenților dă materie de Osanale diarelor. Unisono este înălțat până la slava ceriului patriotismul junimei maghiare manifestat acum în Budapesta.

Masca la o parte!

De mai multe ori s'a cîntat de demonstranții unguri cîntarea lui Kossuth. Ea fu declarată de

petriotică, demonstrațiunea glorificată în articlii lungi și sforăitori.

„Kossuth — nóta” are următorul cuprins:

„Kossuth Lajos azt izente.
Elfogyott a regementje.
Ha még egyszer azt izeni.
Mindnyájunknak el kell menni.

(Pe românește: Ne-a trimis veste Kossut Lajos, că i s'a sfîrșit regimentul, dacă ne va mai veni vestea aceasta, trebuie să mergem cu toții la el.)

Regimentul lui Kossut s'a sfîrșit prin capitularea dela Világos — (Șiria). Armele victorioase ale Rusiei au pus capăt revoluției, prin care a fost detronată casa Habsburg.

De atunci și până acum Kossuth trăiește fără armată și casa Habsburg domnește preste Austro-Ungaria.

Junimea maghiară — viitoriul națiunii maghiare, glorificată de diare, ne spune în gura mare că la un semn dat ea va alerge sub steagul lui Kossuth spre a detrona casa Habsburg. În fața acestor porniri, identice cu entusiasmul maghiar dela 48—49, nu ne vom mira, dacă junimea română prigonită de cea maghiară, va răspunde la nota lui Kossuth cu hora românească:

„Astăzi cu bucurie românilor veniți
Pre lăncul în bătălie cu toți să-l însoțiți.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Sibiu, 29 Octombrie 1884. Domnule Redactor. Mi-a fost dat ca la a opta și să ve scriu eare despre lucruri naționale, cari departe de a avea caracter politic, pe teren literariu promovează interesele noastre naționale. Pentru mine lucru mai îmbucurător nu există. Devotat chie-mărei mele și credincios ei, și și noapte me îngrijesc de soartea scoalei, care este încredințată capacității sau mai bine liberei mele voințe. Tot ce taie în sfera culturală me interesează, și nu ve va prinde mirarea dacă după adunarea generală a despărțimentului III al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Avrig, ve scriu astăzi despre adunarea generală a Reuniunii femeilor române din Sibiu, ținută eri aici în Sibiu.

Este vorba de lucrare națională, în interes literariu național, și Domniavoastră până acum — dîc espreș până acum — n'ați octroat separatismul în lucrările literare de interes național. De aceea de și nu sunteți naționalist cu patentă modernă și

FOIȚA.

Cîteva obiceiuri și credințe de ale românilor antici, păstrate în poporul nostru.

(Încehere).

Continuând cu datinile dela nuntă, aflăm mai departe că la romani era datina ca mireasa să-și înfrumusețeze „têemplele capului” cu o cunună compusă din cele mai frumoase flori.

Toți ne-am putut și ne putem convinge de existența acestei datini deși poate nu pretutindea, dar la tot casul în majoritatea ținuturilor locuite de români.

Ba după cum știm, cât nu-și dau și ați silința succesoarele matronelor romane ca în măestria aceasta să se întrecă una pe alta.

Caia Cecilia una din florile cele mai alese a Romei și-a pregătit pentru cununie nește vestminte anume, pre cari și le-a păstrat ca o amintire din acest timp.

Între acestea era și o tunică lucrată cu multă artă și mult gust astfel încât a atras admirațiunea tuturor.

Suriđîndu-i norocul la acest scump pas din viața omului adeseori în tomna vieții sale privea cu multă satisfacție la vestmintele de cununie, cari i mai reaminteau timpul fericit de odinioară.

Curând după aceea aceasta deveni o datină mai la toate romanele, numărul celor cari se încercară a o imita creștea repede, până ce deveni o condiție *sine qua non*... la cununie.

Nu trecu mult și acestei datini îi urmă alta, după care fața miresei se acoperia cu o pânză numită „flameum.”

Românele noastre nici în această privință nu și-au uitat a urma întru toate pe străbunele lor.

E o regulă generală putem dîce pentru toate miresele noastre, ca la cununie să se presînte cât se poate mai bine, în cele mai frumoase vestminte și chiar anume pregătite spre acest scop. Aceste vestminte și le conservă ele cu toată îngrijirea până la cele mai adînci bețrînețe.

Nu arare-ori auzi căte o bătrână gârbovită de sarcina anilor povestindu-ți despre timpul cununii sale.

În decursul acestei povestiri când de pe fața ei poți ceti îndestulare deplină și bucuria de care e cuprinsă, între altele te trezești numai vorbindu-ți de vestmintele cu cari a fost atunci îmbrăcată și la dorința eprimată și le și arată.

Ne putem închipui ce bucurie poate simți omul în tomna vieții sale când numai revocarea în memorie a timpurilor de aur îl mai nutrește.

În cele mai multe părți s'a conservat și datina de a acoperi fața cu un fel de pânzătură. Aceasta se poate vedea cu deosebire pre Târnavă și Mureș.

Românii în timpul nuntei, se îndatinau a promite mirilor și chiar a le da căte ceva ca un fel de present. Aceasta o făceau mai vîrtos nașii și consăngenii a căror presente reprezentau căte odată lucruri foarte prețioase. Această datină frumoasă a trecut până la noi.

În timpurile noastre după cum știm această datină a luat o dimensiune mai mare. Astăzi nu numai consăngenii și nașii iau parte la ajutoarea juniei păreche, ci toți câți asista la ospet se întrec a adauge căte o petricică la fundamentul casei cei nouă. Darurile ce se fac cu astfel de ocațiuni sunt varii după cum sunt și locurile unde se fac. În unele părți constau din bani în alte din deosebite obiecte. Destul că daruri se fac.

Mai era la romani datina, ca atunci când mireasa pășea pentru primadată în casa mirelui se impede de prag astfel trebuia ridicată. Până în diua de ați în unele părți se observă această datină și ca nu cumva mireasa să se impedece este trecută de socrul seu.

Pre lângă aceste datini, cari după cum am vîdît privesc mai mult cele ce s'au făcut și se fac la nunte, mai sunt încă și alte datini și credințe a căror origine o aflăm la romani.

Este știut că precum Grecii așa și Romanii din monoteism au cădît în politeism, formându-și o mulțime de dei după fantasia lor.

sfară mare, eu țin mult la loialitatea cu care tractați lucrurile, și cu plăcere ve urmăresc. Este apoi afacerea convingerei mele încât 'mi convin sau nu lucrurile, ce tractați.

Deja la trei ore după amiaza sala dela casina română era îndesuită de lume. Ve mărturisesc că eu adunare generală mai cercetată de mult nu am vădit la „Reuniunea femeilor române din Sibiu,” și marea mulțime m'a aruncat cu trei ani înapoi, revocându-mi în memorie entuziasmul documentat la întemeierea ei.

Adunarea s'a deschis prin doamna vice-presidentă Iohanna Bădilă după toate formele parlamentarismului. Când am auzit sunând clopoțelul, mi-am adus aminte de viața parlamentară și mai târziu ve voi spune, ce impresie mi-a făcut acest parlament de muieri.

Doamna presidentă Bădilă după ce salută pre membrii prezenți anunță dureroasa știre despre trecerea din viață a membrului onorariu al acestei reuniuni, general Davila. Adunarea generală și manifestă condolența prin sculare.

Earăși cas de moarte. Și Doamne — la casuri de moarte omul totdeauna simte câte un gol în inima sa. Ce frumos este, când omul lasă după sine atâtea dovezi de admirațiune și condolență ca și generalul Davila.

Doamna Anastasia Toma a cetit raportul comitetului despre activitatea comitetului dela ultima adunare generală. Reproducem raportul la alt loc în toată extensiunea lui.

Cetitorii noștri-l vor ști aprepui după adevărata lui valoare, întocmai după cum l'au prețuit adunarea generală. Din partea noastră aducem complimente secretariului Reuniunii, care nu este persoană necunoscută pe terenul literaturii noastre, și tare sperăm că ne vom mai întâlni cât mai curând ca luptaci pe terenul cultural.

Raportul s'a luat cu plăcere la cunoștință și la propunerea domnului Visarion Roman, director al institutului „Albina,” comitetului i s'a exprimat mulțumită la protocol pentru activitatea dezvoltată în interesul reuniunii.

Este vorba de aprecierea unei activități obositoare și comitetul reuniunii din August începând în adevăr s'au supus unei activități obositoare. De trei luni de zile doamnele din comitetul Reuniunii în toată ziua și au oarele lor de oficiu, de multe ori câte 8—10 pe zi. Sortitura întreprinsă le-a dat și încă le va mai da de lucru. Două saloane mari ale doamnei presidente Maria Cosma s'au prefăcut în salon de esoposițiune. Aici lucră comitetul de dimineața până seara, necruțând spese, osteneală și de multe ori având a se espune susceptibilității nemotivate a Onoratului Public.

Eu am admirat activitatea comitetului. Dumnezeu a fost bun și celor mai debile încă le-a conservat sănătatea spre a putea lucra ele cu mai mare încordare și estensiune în interesul Reuniunii. Am admirat și paciența Doamnelor, când li s'au făcut imputări și pentru greșelele de tipariu ale diarelor noastre, pentru cari nici sêrmanii corectori și redactori nu pot fi luați la huidaială.

S'a statorit apoi bugetul pe anul 1885 cu 2608 fl. venite și 1926 fl. cheltueli.

Fiind a se întregi două locuri în comitet, devenite vacante prin retragerea domnișoarelor Sabina Brote și N. Dunca, se alege o comisiune de candidare în persoanele doamnelor presidente Iohanna

Bădilă, N. Ghibu și a domnișoarei Iustina Roman. După redeschiderea adunării se aleg de membri în comitet doamnele E. Bugarsky și Otilia Comșa.

Cu acestea s'a terminat obiectele de pertractat și adunarea generală s'a dechiarat de încheiată.

Desbaterile au decurs în ordine esemplară și în o liniște proverbială. Lucru paradox acesta în viața parlamentară, și aceasta cu atât mai vîrtos, cu cât noi ne-am dat cu sgomotoasele scene din Anglia, Ungaria, Francia și Croația, încât noțiunea noastră despre parlamentarismul actual prin parlamentarismul delicat de eri ni se dă de minciună.

Avis Starcevicianilor!

Reuniunea femeilor române din Sibiu progresa cu pași repezi. Și ea are un mare avantaj. Școala română de fete înființată și susținută de ea, face frumoase progrese. De aici se poate esplica însuflețitorul zel al comitetului și entuziasmul publicului pentru această reuniune. Omul când vede după lucrul seu roade, se însuflețește și continuă. Esistă un stimul permanent spre activitate, și acest stimul nu mai este fantasmă.

Progresând pe această cale, ați mîne nu vom mai avea fete române, care pe fetele dela școala română s'le salute cu drăgălașele cuvinte:

„Ihr gehet in die walachische Schule.“

Slovă.

Raportul

comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu,” cetit în adunarea generală dela 28 Octobrie a. c. st. v.

Onorată adunare generală! Comitetul căruia onor. ad. gen. din 26 Februarie i-a încredințat soarta Reuniunii femeilor române din Sibiu, și cu ea soarta școlii noastre de fete, vine a raporta despre activitatea sa în intervalul acelor 8 luni de zile.

Acest comitet dela ultima adunare gen. a ținut 8 ședințe.

În ședința dela 29 Aprilie v. și-a reales de presidente pre doamna Maria Cosma, de vice-presidentă pre doamna Iohanna Bădilă, de cassariu pre dl Dr. Aurel Brote, director al băncei Transilvania și de secretariu pre dl Matei Voilean redactor al „Telegrafului Român.”

În ședința sa din 9/21 Maiu comitetul a hotărît a recerca corpul profesoral pentru edarea unui plan spre înființarea clasei a VI pentru anul scolar 1884/5, la care corpul profesoral aduce la cunoștința comitetului că înființarea clasei a VI. este necesitate absolută, și recercă comitetul a închiria pentru școale o localitate mai mare cu cel puțin patru odăi; totdeodată se ofere a reprovadea învețământul și pre anul scolar 1884/85.

Spre acest scop comitetul, negăsind alta localitate mai acomodată a închiriat casa consistoriului archidieceșan Nr. 37 din strada Măcelarilor etagiu I, unde se află patru odăi pentru școală, și una care se folosește ca locuință privată a Domnișoarei directorule Eleonora Tănăsescu, pre care odaie comitetul a provădit-o și cu mobile necesare.

Diua de 16/28 Iunie a fost o zi de sêrbătoare pentru reuniunea noastră, diua primelor esamene la tinerul nostru institut de fete din Sibiu.

Nu ne-am îndoit nici când despre rezultatele favoritoare, știind pusă soarta gingașelor noastre odrasle în mâni atât de demne precum este stimulul nostru corp profesoral, dar fructele culese după un timp de ostenele abia de opt luni a fost atât de

multe și frumoase încât tot publicul a rămas încântat de cele ce au vădit și auzit. Ochii nevinovatele copile prin strălucirea lor, vesteau plăcerea de a răspunde în dulcea limbă maternă, și ochii umezi ai părinților mulțumirea și satisfacțiunea de a fi putut ajunge o zi atât de mult așteptată atât de măreață.

Cu multă plăcere amintim că zelosul și demnul nostru membru onorariu Dna Adelina Oltean din Craiova, a trimis pentru premiarea elevelor 100 esemplare cărți, pentru care comitetul i-a exprimat pe cale diaristică mulțumirea sa.

Cu plăcere aducem la cunoștința on. ad. gen. că între puterile didactice din anul trecut numărăm și pre domnul Ioan Slavici directorul foaiei „Tribuna.”

Ear numărul elevelor s'a sporit din anul trecut cu 5 și acum cercetează școala 22 eleve dintre care 13 cu domiciliu din Sibiu, ear 9 din provincie.

Ne împlinim o prea plăcută datorință anunțând că domnul Iosif Sterca Șuluț jude reg. în pensiu, a destinat venitul curat după Memoriul seu partea V-a în folosul școlii reuniunii noastre, și a depus la dna presidentă 50 de esemplare din aceasta broșură, din care s'au și vîndut câteva; totdeodată dl Șuluț a dat Reuniunii 3 fl. v. a. bani incurși pentru susnumita carte dela dl profesor Mihăilescu din Craiova.

Comitetul a exprimat dlui Șuluț pentru acest dar mulțumita sa pre calea publicității.

Cu plăcere aducem la cunoștința on. adun. gen. că la 28 Martie anul curent ținându-se adunarea acționarilor institutului de credit și de economii „Albina” din cuota de binetaceri rezultată din bilanțul anului 1883, a votat pentru reuniunea noastră suma de 221 fl. 17 cr. — pentru care comitetul a adus institutului „Albina” mulțumita sa.

Aducem la plăcuta cunoștință a on. ad. gen. că dela dl Antoniu Mocioni de Foen membru onorariu al reuniunii noastre am primit suma de 50 fl.

Prin dna Adelina Oltean: dela dna Elena Angelescu 20 fl., dela dnul loc. col. Alesandru Tell 50 fl. v., și dna Hermina V. Ignat din Beiuș asemenea a trimis reuniunii noastre 10 fl. v., pentru care sume comitetul a dat mulțumită pe calea publicității.

Între generosii donatori înregistrăm și pre locuitoarea din Reșinari Dobra Hodrea, care ca și în anul trecut a binevoit a dona școlii noastre 2 stângeni de lemne — primind mulțumită publică prin diare.

În ședința de dto 9/21 Maiu comitetul a decis în sensul §-lui 21 arangiarea unei loterii de efecte în folosul școlii de fete; spre a-și ajunge acest scop comitetul a tipărit apeluri călduroase, trimițându-le în toate părțile locuite de români, în urma cărora a răspuns cu sutele surorile din apropiere și depărtare, și astăzi privim cu fală la frumoasele roduri ale mînilor silitoare atât dela orașe cât și dela satele noastre. Suntem în drept a dice că speranțele noastre au fost mulțumite preste așteptare. Femeia română a arătat ce poate când voiește, și noi prin zelul ei am ajuns astăzi în pozițiunea de a arangia o loterie cu o mie de câștiguri; foarte multe din trîensele întrec prețul de 30 fl. cele mai multe dela 5—20, fl., ear nici unul sub valoarea de 51 cr. Vădînd comitetul îmbucurătorul rezultat al acestei întreprinderi hotărî a cumpăra și din partea reuniunii un premiu, ca câștig principal pentru lo-

Lasând pre Greci de o parte cu chipul lor unde residea Joe olimpiul, amintim numai pre unii din aceia cărora se închinau Romanii. Astfel era Iupiter, Neptun, Saturn Bach și alții. Sunt semnificatoare saturnaliile și Bachanaliile ce le ținea în favorul respectivilor zei.

Bach zeul beuturilor nu era nici odată trecut cu vederea.

Înainte de a bî din ori și ce vas trebuiau sê verse puțin pre pămînt. Aceasta o priviau ca un fel de jertfă adusă „zeului beuturii.” Vărsarea apei din vas înainte de a bî se numea „libațiune” dela verbul libo-are. Nimenea nu va pute contestă că această datină nu se observă cu punctualitate din partea țeranilor noștri. Mai nici când nu vei pute sê veți pre un țeran bînd din un vas cu apă înainte de a fi vîrsat puțin. Întrebându-l pentru ce face așa și răspunde că așa a vădit că fac și alții și așa e bine. El nu știe sê și de seamă despre însemnătatea și originea acestei datini și dacă cauți eată unde-i afli oaignea și care este rațiunea pentru care se face.

Cu privire la timp, romanii se orientau după cântatul cocoșilor (gallus) precum și altor galițe. De aci trecerea ce o aveau galițele înaintea romanilor. Ne aducem aminte din istoria romanilor de ce pericol au mîntuit Roma găștele lui Manliu. Ace-

ste au scăpat capitolul de furia Gallilor, cari prădară țara ca nește lăcuste.

În timpurile noastre țeranii dele sate tot după cântatul cocoșilor se orientează. Astfel deosebesc cântatul cocoșului înția oară, adoua oară etc. După aceste știe sateauul în ce timp se află și sculându-se merge spre a-și îndeplini munca sa zilnică precum și alte afaceri necesare.

Mult bine au adus aceste paseri oamenilor încă din timpurile vechi și continuă a aduce încă și astăzi.

De câte ori se ivește pe firmament vre un comet țeranii noștri prevestesc câte și mai câte în viitoriu. Mai cu seamă cred că are sê urmeze vre un resbel sau altă calamitate; de aceea în tot timpul aparinței acelu fenomen circulează printre dîșii nenumerate faime. Angurii la romani încă profetau din pozițiunea stelelor. Se înțelege că predicerei acestora li se atribuia o mai mare însemnătate și mai totdeauna când mergeau la vre-un resbel întău consultau oraculele augurilor.

Întemplantu-se ca la nașterea unui copil sê se arate vre un semn sê fie de exemplu fortunat sau altceva, românii diceau despre atare că va fi un flusturat, hăbăuc etc.

La noi cu deosebire femeile prevestesc diferite lucruri despre noul născut în viitoriu.

În fine mai e de însemnat o datină carea s'a practica față cu cei morți. De câte ori muria cineva totdeauna înainte de a-l îngropa i se puneau un ban în gură. Aceasta o făceau romanii conform credinței lor păgâne după carea sufletul mortului avea sê treacă peste riurile Styx și Lethe. Și fiindcă aci era un vîmaș cu numele Caro nimenea nu putea trece înainte de a fi plătit vamă.

Aceasta datină a rămas și se practică de poporul nostru, firește el o face fiindcă așa s'a treșit din bătrîni fără de a-și ști da samă. Omenimea luminată de principiile religiunii creștine are altă idee despre viața viitoare, de cum era a păgînilor.

Aceea credință păgână s'a sters dinaintea luminei creștinești rămînînd numai datina goală fără de nici o importanță reală.

Aceste sunt câteva datini pe cari le aflăm la poporul nostru și cari și-au originea la vechii români dela cari ne deducem și originea.

Ear noi în semn de reverință către străbunii toștri, sê ne aducem aminte diua și noaptea de vulturele Romei a cărui aripi se estindeau mai preste tot rotogolul.

Însuflețiți de curagiul și eroismul acestora sê înfruntăm ori și ce pericol care s'ar opune mersului dezvoltării noastre naționale; numai făcînd astfel ne vom putea valida un loc onorific în concertul popoarelor europene.

„Moșul.”

erie. Acest premiu sunt 2 girandole în preț aproape de 200 fl.

Mai departe comitetul a decis a se esmife 12000 losuri în preț de câte 50 cr. Ear ca publicul român și strein să se poata delecta în frumseța obiectelor, comitetul va arangia o expozițiune, care nu va fi împreună cu spese de oarece se va face în 2 odăi, pre care dna președintă avu bunăteata a le oferi comitetului spre acest scop, și prețul intrării la expoziție va fi modesta sumă de 10 cr.

Ce se atinge de membrii comitetului avem regretabilă datorință a anunța că a demisionat domnișoara Nina de Dunca din cauze familiare, și d-ra Sabina Brote din cauza depărtării sale pre mai lung timp din Sibiu; — comitetul primește cu părere de reu aceste demisiuni și a decis a propune la timpul seu on. adun. gen. alegerea altor membrii în comitet. În ședința din 23 August secretariul comitetului dl Mateiu Voilean asemenea demisionează din cauza multelor sale ocupațiuni de secretariu și s'a ales dna Anast. Toma.

Aducem la plăcută cunoștință on ad. gen. că între membrii pe viață s'a înscris dna Elisabeta Bugarski cu suma de 25 fl., între membrii ord. cu tacsă de 2 fl. Dna Iosifina Răuciu, și ca membru ajutor cu tacsă odată pentru totdeauna de 25 fl., dl Nicolau Fekete Negruțiu. Red. în Gherla.

În fine ne ținem de datorință a anunța că numărul membrilor reuniunii noastre este următorul: fundatori 2 ordinari pe viață 22, ordinari cu tacsă anuală 112, ajutători cu tacsă pe viață 26, ajutători cu tacsă anuală 50.

Ear averea Reuniunii se urcă la suma de 4100 fl.

Aci este on. adun. gen. descrisă în liniamente scurte activitatea comitetului dela 26 Faur încoace; și acest comitet privește cu ochi senini în fața on. ad. gen. nutrind firma speranță că și-a împlinit cu conștiințitate datorința sa.

Sibiu, din ședința comitetului dela 26 Octombrie (7 Novembre) 1884.

Maria Cosma,
pres.

Anastasia Toma,
secr.

Resunet din Transilvania

(la discursul dlui C. Radulescu.)

Impregiurările vechi, în cari a trăit poporul român din Transilvania s'au schimbat cu totul. Societatea nu mai trăiește în condițiunile cele vechi, nici în atmosfera ideilor și deprinderilor ante de 1848. Toate instituțiunile noastre comunale și culturale reclama reforme, cari toate sunt împreunate cu spese mult constisitoare și cari toate trebuiesc acoperite din sudoarea țeranului român. Noae statul nu ne vine în ajutor nici cu o pară frântă, de unde urmează în mod prea firesc, că încordările noastre spre a ne acoperi toate lipsele, trebuie să fie îndecite și insutite, ca ale celorlalte popoare neclocuitoare, cari parte din vistieria statului, parte din fundațiuni adunate tot dela noi, susțin scoli, preoți, învățători și în genere pre toți factorii chemați a face servii pentru națiunea din care fac parte.

Capitalul e o putere, prin care o parte a omenimei stăpânește pre ceialaltă. La noi aceasta arterie de viață lipsește aproape cu desăvârșire și așa poporul nostru în loc de a usa de o muncă colectivă, e redus la munca individuală cu mâinile, care nu poate ține lupta cu cea dintâiu, ci mai curând sau mai târziu va trebui să sucumbe după o luptă desperată, la care e osândit chiar și acuma. Producțiunea a început a rămânea în decreștere față cu trebuințele, de unde resulta necesitatea unui import din alte țări, care import ne scoate tot capitalul din țară afară și așa produsele noastre devin reduse la prețuri de nimica.

Grânele, cucuruzele și în genere tot ce produce pământul nostru, sunt atât de eftine, încât din superplusul necesariului de casă, abea se pot acoperi dările cele enorme și alte cheltuieli, cari se înmulțesc, fără ca economul să aibă de unde le acoperi să nu atingă capitalul fundamental: moșioara strămoșască.

Un ram de economie, adecă cel al vitelor, ar fi unicul și cel mai rentabil pentru noi. Deacă umbra omul din o parte a țerei pân' la ceialaltă, observă nu fără un resimțiu, că în Transilvania numărul vitelor atâta a scăzut, încât e temere, că aici mâne vom fi nevoiți să importăm chiar și vite din alte țări. Din curți de ale țeranilor nostri, de unde mai nainte esau câte 4 și 6 boi și câte 2 pluguri, aci, spre cea mai mare daună abia vedem un plugșor tras de două vacuțe sau de doi bouleni. Fiind lucrul astfel și o urmare naturală, că țeranii nu mai au gunoiu destul, cu care să ameliorizeze pământul exploatat, și așa și producțiunea pământului devine din ce în ce mai slabă, așa că în multe casuri economii nostri abia și scot sămânța. Nimica mai natural decât îngrijirile se-

ricase ce preocupa pre toți bărbații nostri a căror inimă mai bate românește. Spre scopul acesta prima atențiune trebuie să ne fie îndreptată asupra prăsierei, nobilitării și înmulțirii vitelor. Acest ram de economie pre lângă aceea că aduce venite frumoase și prețuri din cari economul și poate acoperi trebuințele sale, mai are avantajul, că ne dă un cuant și un gunoiu, care promovează celalt ram al economiei adecă agronomia. O agronomie, din care se poată economii nostri trăi, aci nu ne o mai potem închipu, fără a căuta căi și mijloace pentru înmulțirea animalelor de casă și în special pentru nobilitarea și prăsirea animalelor cornute și a cailor.

Economia de oi, care aducea mai anii trecuți frumoase venite oierilor din Transilvania, e în o decădінță totală. Productele oilor: lâna și brânza nu se mai pot aduce nici când cu siguritate din România și din Dobrochia, de oarece ministrului nu poate ști omul când și plesnește prin cap a închide vămile sub diferite preteste și așa oamenii sătui de șicane, sunt siliți a înceta de a purta o economie împreună cu cele mai mari necasuri și torturi ce și le poate omul închipu. Aici în Transilvania partea cea mai mare a câmpiilor sunt semenate cu plante de sapă și cu plante de nutreț precum e lucerna, trifoiul, mazerichea, și așa pășunatul e redus la locuri înguste, unde turmele oierilor numai pot afla nutrimântul necesariu în decursul verei, și așa sunt siliți a-și lua refugiul la pășunatul de munte. Cine cunoaște munții Transilvaniei, de pre cari abia în lunile Iuliu-August încetează neaua, și poate închipu multe calamități la cari sunt espusi oierii. Pre lângă aceste mai vine și o altă calamitate, adecă băntuile din partea animalelor. Viitoriul oierilor dar e pus în joc și nu avem de a perde mult timp cu cugetări în dreața și în stēnga, dacă nu voim, că oameni, eri alaltăeri cu pozițiune frumoasă, aci mâne să-i vedem reduși la sapa de lemn prin vecisitudinile economice ale timpului în care trăim.

Ce să dicem despre vierii și vieritul din Transilvania? Vieritul pân pre la anul 1872 a fost un ram de economie din cele mai rentabile.

Prin concurența ce a făcut berea în timpul din urma vinurilor, ramul acesta de economie a perdut foarte mult din însemnătatea sa. Până bine de curând, berea era o beutură mai cu samă cunoscută pre la cetăți și orașe mai mari. Cred că nu va surprinde pre nimenea comunicatul, că în un singur orașel de lângă Sibiu în anul acesta s'a consumat la 12 mii de butoaie mari și mici, cari în calcul mediu fac circa 750 hectolitree de bere! Comunicatul acesta e suficient spre a constata tot mai marea dimensiune ce o ia consumul de bere în contul vinului produs de vierii nostri. Dar chiar și când vinului nu i s'ar face o concurență așa de mare, economia de vii începe a fi împreună cu spese mai mari. Se abstragem dela lucru, care și acum e tot ca în deceniile trecute, și să asemănăm numai prețul lucrătorilor și al parilor. Un lucrătoriu pre la anii 1860 era mulțămît cu 20—30 cr. v. a. la Ți, precând aci sub 60—70 cr. nu capeți nici un lucrătoriu, plus mâncarea și beutura. Diferința de atunci și acum e formidabilă, pre când valoarea vinurilor în loc de a se urca, scade; și e tare de temut, că anul aceste pre cum bucatele sunt reduse în prețuri, așa și vinul va fi o veadră transilvăneană de 8 cupe—11 litre cu 60—80 cr. v. a. Cifrele aceste atestă din destul în ce proporțiune pot sta venitele vieriiului cu cheltuelile sale și prin urmare în ce mod se mai rentează de a mai cultiva aci vița de viie, care în anii pre la 1860 aducea economilor foloase mari și vierii erau clasa cea mai de invidiat dintre economii din Transilvania. Mai vin acum a se mai adauge la lucrul cel mult al viilor și parii.

Poporul nostru conservat cum e, nu lasă nimica din datinele și obiceiurile ereditate dela moșii și strămoșii sei.

În cazul de față încă i place a fi conservativ chiar și spre dauna sa vedită.

În anii trecuți era lesne a părui vițele de viie cu pari de brad. Munții cei seculari, de cari e îngrădită țeara întreagă, oferiau parii în abundanță. Locuitorii de pre la satele marginase nu aveau alta osteneală, decât să se sue vro 100 de pași din sat afară și deja erau în regiunea braților celor frumoși, de unde pân' seara aducea cu înlesnire vro 2—3 sute de pari și i potea și vinde suta cu cel mult doi fl. de oare-ce romanul era mulțămît a potea câștiga 4—6 fl. cu vitele sale la Ți, și încă ce câștig ușor pre acolo.

Aci bietul locuitor de pre sub munți trebuie să meargă 3 zile până ajunge la brați pentru pari. Diferința de atunci și de acum e mare și prin urmare i e preste puțință de a vinde suta sub 8—10 fl. v. a. Va se dică un singur par costa 8—10 cr. v. a. Un astfelu de par tot la 3 ani cel mult trebuie în-

locuit prin altul, de unde urmează ca un econom mijlociu are lipsă în fiecare an de circa 500 pari cu 40 fl. până la 50 fl. Sunt însă ani în cari tot produsul viilor sale nu l desdaunează nici cu suma data pre pari, și așa via, care de regulă produce cam la al 3 lea an ceva mai cu îmbelșugare, în loc de a fi un isvor de câștigat pentru țeranul român a devenit o adevărată plagă și un isvor de sărăcie constatată.

Este deci datoria inteligenței române, care trăiește din sudoarea poporului român, ca să arete modul cum s'ar pute impuțina cheltuelile barem în punctul acesta. Spre scopul acesta credem a nu greși dacă vom recomanda vierilor nostri un alt mijloc de a înlocui parii de brad. Este cunoscut că acatul este o plantă, care crește și ajunge o desvoltare normală foarte iute. Semința de acati e foarte ettină. În trei ani avem pre un loc de 1/4 de juger cel puțin o mie de acati, cari tăiați ne dau parii cei mai buni și sunt cu mult mai tari, ca parii de brad. În chipul acesta vierul nostru scapă de o cheltuiă, care formează o rubrică însemnată în economia viilor. A recomanda economilor să înlocuească parii cu fire de drot, nu aflăm de consult de oare ce deoparte drotul ruginește și e scump și el, ear de altă parte dă mult lucru și la întindere și după culesul viilor, când viile trebuie îngropate. Una este clima în Francia și Italia alta e la noi în Transilvania.

Sunt vederi, că teritoriul pre care aci se cultivă vița de vie ar trebui înlocuit cu cultivarea hămeiului. Nu împărtășim vederea aceasta întru toate, deși e constatat, că hămeiul e aci o plantă din cele mai căutate. Archiducele Albrecht înca cultivă pre moșiile sale un teritoriu de 90 jugăre catastrale numai cu hămeiu. Și cum nu? La hămeiu se folosește tot ce are: din coaja lui se fac funii și pânză ca din cânepă, din frunse se fac vapsele pentru coloritul lănei și a țesăturilor de lână: din bucățile cele crude nutrețiu pentru oi, vaci etc. ear din fructe o făină aromatică plină de oleiu, care se întrebuințează la facerea berei. Vedem deci, că avantajele cele multe și mari ce ne oferă cultivarea hămeiului, ne îndrumă ca să cultivăm o parte din moșiile noastre cu hămeiu, fără însă ca prin aceasta, se abandonăm vița de vie cultivată încă de timpul Romanilor cu bun succes. E vorba numai să căutăm mijloacele, cari ne vor face posibilă cultivarea ei în mod mai lesnicios și cu mai puțin cheltueli. Am esmis propunerea în privința parilor și înlocuirea lor cu pari de acati, pre cari și-i poate crește fiecare econom, fără ca să fie silit a da un cruceriu din puna sa.

Ne ar rămânea să mai vorbim despre cultura pomilor. Importanța acestui ram de economie e descrisă în opuri voluminoase din destul. Aici e necesari să constatăm, că noi transilvănenii și în acest ram de economie am rămas înapoia altor popoară. Vina la aceasta parte mare o poartă însăși instituțiile noastre de cultură, preparandiile și seminariile noastre, din ale căror programe acest ram de știință până bine de curând a lipsit cu totul; așa preoții nostri au eșit din acele neprovizantă cu materialul necesariu de a fi în toate direcțiunile folositori poporului. În timpii mai noi s'au făcut, ce e drept începuturi frumoase, rezultatele după cari trebuie să judecăm avântul ce-l ia aceasta cultură, lasă încă foarte mult de dorit. Abstragend dela folosul material, și dela bogăția ce eferă țeranului roman poamele pomii sunt în stare a prefaca din locuri uricioase și deșerte un adevărat raiu pământesc. Ce e mai natural, ca romanul nepăstuit de toate părțile și prin toți veneticii să caute căi și mijloace de a prefaca multe locuri deșerte și pleșuge în tot atâtea grădini, cari pre lângă dobânda materială vor fi în stare ai prefaca gustul estetic, a-i nobilita inima și chiar și sănătatea i-o va întări spre binele seu și spre al familiei sale. Avantagiile aceste ce ni le oferă cu tura pomilor, până acuma parte mare le am negleșăm și nu e de perdut timp, ca în curând să ne îndreptăm privirile cu toată serioșitatea asupra acestui ram de economie. La noi statul nici în direcțiunea aceasta nu ne vine în ajutoriu. Institutele susținute de el se par a servi numai curat pentru scopuri cu tendențe „patriotice“. La scoalele de agronomie și pomologia din Cluș, încât mi este mie cunoscut, nu-i nici un unic frequentant roman!

Causa de sigur nu sunt românii ci modul în care ei sunt tractați.

Nu ne rămânea decât, ca pre lângă institutele noastre de cultură să se facă mai mult ca până acuma. Spre scopul acesta ar fi necesari, ca aceste institute se împartă în fie-care an cu prețuri modeste oltou din cei mai buni pre la scoalele noastre, ear învățătorii din pădureții lor semenați în scoala de pomni să nobiliteze cât de mulți și să împartă la diferiții locuitori din comună, ear cu prețuri scădate sau chiar și fără bani. Dispozițiunea aceasta ar fi

trebuit să devină obligatorie pentru institutele preparandiale și de aci în mod firesc și pentru comitetele parohiale din comune. În chipul acesteia în timpul cel mai scurt, mult 4—5 ani am avea un ram de economie, care ar contribui mult la ameliorarea stării materiale a țeranului nostru. Aștepta delă alții să ne vină în ajutoriu, e un adevărat indiferentism, și indiferenți nu trebuie să mai fim unde și când e vorba de a sări țeranului nostru întru ajutoriu.

Am atins în câteva linii generale starea economică a țeranilor noștri din Transilvania, pentru că ea diferă încâtva de a fraților bănățeni*) și e bine ca să ne cunoaștem unii pre alții pe toate terenurile publice.

Mulțamită publică.

Pentru sortitura arangiată de Reuniunea femeilor române din Sibiu au mai încurs următoarele:

Dșoara Alesandra Moga, 1 calindariu de părete brodat pe canevas argintiu; dșoara Lucia Cosma, 1 săculeț de noapte brodat și montat; dșoara Sofia Bria, 1 corfiță de hârtie montată cu mătăș albăstră; dna Maria A Cosma n. Dragoș, 1 covor brodat cu lână și tivit cu catifea neagră; dna Maria Bănuț n. Comșa, 1 corfă cristălisată și două vase de porcelean.

Pentru bunăvoința documentată față cu școala reuniunii comitetul le exprimă mulțamită pe calea aceasta.

*) Ba mai întru nimic. Tot acele calamități există și pe la noi.

Varietăți.

* (Himen). Domnul Nicolau Aron, cleric absolut la 13 Novembre a. c. își va sërba cununia cu dșoara Victoria Frateș în biserica noastră din Preșmer.

* (Himen). Domnul Ioan Buzura, cleric absolut își va sërba în biserica din Ciocotiuș cununia, cu dșoara Carolina Barbos, fîca preotului Euthimiu Bărbos, în 4/16 Novembre a. c.

* (Foc.) Sâmbăta trecută la 11 și 1/2 oare a. m. a izbucnit foc în grașdul dela hotelul „Hermann“ Focul a fost localizat. Paguba cauzată se dă cu socoteala să fie vr'o 150—200 fl.

* (Prima orchestră română și choro-vocal în România.) Cetim următoarele în „Adevărul“: Printr'o energie ne mai pomenită — provenită din adevărata dorință pentru progresul muzicii în țara noastră, maiorul Lămotescu a putut ajunge să pue basă primei formări a unei orchestre române și a unui cor vocal.

Inima fie-cărui român trebuie să tresalte de bucurie la auzirea acestui fapt, căci am ajuns să avem și noi ceea-ce streinii, în țara noastră, au avut foarte de mult prin concursul nostru.

Prin multele sacrificii materiale și prin devotamentul ce-l caracterisă dl Lămotescu a ajuns a garanta siguranță societății muzicale române *Filantropia*. Direcțiunea orchestrei s'a dat d-lui Demetrescu profesor la conservator; ear direcțiunea choralului, după rugăciunea și insistența tuturor, s'a conferit de drept dlui Ștefănescu, care ar fi de dorit să o primcască și să sacrifice câteva din oarele sale pentru progresarea lui.

În curînd se va organiza un concert.

(Îndreptare.) În numărul 126 al diarului nostru, pagina 2 în corespondența din Budapesta alinia 1, rîndul 21, în loc de „fiscali“ e a se ceti „oficialii.“

Conspectul operațiunilor Institutului de credit și de economii „Albina“ în Sibiu în luna lui Octombrie 1884.

Intrate.	fl.	or.
Starea cassei din 30 Septembrie 1884	58,725.96	
Depuneri	96,405.23	
Cambii rescumpărate	268,011.57	
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	53,890.40	
Interese și provisiuni	17,519.24	
Fondul de pensiuni	330.75	
Monetă vîndută	62,722.94	
Efecte	13,020.25	
Conturi curente	37,720.40	
Diverse	519.90	
	fl. 608,866.64	

Eșite.	fl.	or.
Depuneri	77,551.67	
Cambii escomptate	295,068.05	
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	51,745.20	
Interese la depuneri	314.79	
Contribuțiuni și competențe	241.43	
Salarii și spese	2,380.81	
Monetă cumpărată	89,973.29	
Conturi curente	40,704.54	
Diverse	241.65	
Interese de scris fonciare	21,495.—	
Starea cassei cu 31 Octombrie 1884	29,150.21	
	fl. 608,866.64	

Sibiu, 31 Octombrie 1884.

Visarion Roman,
director executiv.

Ioșif Lissai,
comptabil.

Loterie.

Sâmbătă în 8 Noemvre n. 1884.

Buda: 86 85 16 31 11

1. Folosirea unei porțiuni canonică de 18 jugere arătoare și fînaș.
2. Tacele stolari obicînuite.
3. Dela 80 familii câte 33 cr.
4. Dela neorustici câte o ți de lucru.

5. 6 stângini de lemne din pădurea comună.

Toate acestea computeate aduc un venit anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne suplicile lor instruite conform prescrișelor din Statutul org. și ale Regulamentului pentru parochii până la ziua sus fip-sată subscrisului în Mediaș.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Mediaș, 30 Septembrie 1884.

Dionisiu Chendi,
adm. protopopesc.

Nr. 426. [923] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Zizin de clasa III din protopresbiteratul I. al Brașovului, se deschide prin aceasta Concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.“

Emolumentele sînt:

1. Dela 37 familii întregi à 1 fl. 50 cr. fl. 55.50
2. Dela 17 familii văduve à 75 cr. fl. 11.25
3. Dela 13 neorustici 1 fl. „ 13.—
4. Casa parochială . . . 40.—
5. 1 1/2 locuri de arătură cu venit „ 20.—
6. 5 locuri de fînaș cu venit „ 25.—
7. Cimiteriu cu folos de „ 2.—
8. Venitele stolari în genere „ 35.—

Suma totală fl. 221.75

Doritorii de a competi la aceasta parochia au a-și așterne suplicile lor în termenul sus arătat instruite conform statutului organic și regulamentului din 1878.

Brașov, în 27 Octobrie 1884.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protpr. ca adm. ppreb

Nr. 2249. [929] 1—3

CONCURS.

Pentru admistrarea corespundătoare a podurilor comunale și bisericești, cari se află pre teritoriul comunelor, Seliște, Galeș, Tilișca, Vale, Sibiel, Căcova, Orlat, Gurariului, Aciliu, Mag și Săcel aparținătoare de cercul Seliștei, comitatul Sibiului precum și pentru facerea planurilor de exploatare silvane, cari vor mai fi de lipsă, prin aceasta se deschide concurs pentru împlinire unui post de silvicultor cercuale.

Reședința oficioasă: Seliște.

Venitele împreunate cu acest post: salariu, bani de cuartir, paușal de cancellariă și călătoria, fac la olaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o remunerațiune corespundătoare.

Competenții, cari afară de recerintele prescise în §. 36 art. de lege XXXI ex 1879 și cunoscința limbei oficioase maghiare posed și limba română și germână și totdeodată sunt vîrsați și în afaceri de administrațiune silvane, sunt provocați a-și înainta cere-rile înzestrate cu documente în termen de șese septemăni la subscrisul pretor. Seliște în 5 Novembre 1884.

Pretorele cercuale.

Nr. 364 1884. [930] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. în comuna Vărmaga ținătoare de protopresbiteratul Geoagiului II, se escrie concurs până la 26 Novembre a. c. st. v.

Salariul anual regulat este 200 fl. v. a. cuartir și lemne de încălđit.

Doritorii de a ocupa acest post vor așterne suplicile lor la subscrisul oficiu protopresbiterat instruite cu documentele prescise până la termenul susindicat, se face cunoscut încă și aceea, că deși numai cu 1-a Decembre a. c. cel ales va începe învățămîntul, totuși salariul de 200 fl. i se va esolvi fără scădere.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Geoagiului II în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Secărab, 24 Octombrie 1884.

Sabin Piso,
propresb.

Nr. 195 [925] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa III-a din comuna Fînașe în protopresbiteratul Cetății de peatră, pentru reîntregirea acesteia se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sînt:

- a) Dela 160 familii câte o măsură mare de cucuruz sfermit.
- b) Usufructul anual a 3 cimiterii.
- c) Stolele dela anumitele funcțiuni preoțești satorite pe basa decesei unei sinodului protopresbiterat din a. 1872.

Toate aceste computeate la olaltă dan un venit anual de 400 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie au a-și așterne cererile instruite în sensul prescrișelor Stat. Org. și a Regulamentului pentru parochii din 1878 până la termenul susamintit la subscrisul oficiu ppresbiterat per K.-Monostor.

Cărpiniș la 27 Septembrie 1884. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Șovrea,
protopresbiter.

Nr. 118. [927] 3—3

CONCURS

Pentru ocuparea unui post profesoral la gemnasiul gr. or. român din Brad, protopresbiteratul Zarandului și anume pentru: Istoria naturală și Geografia, ca studiu principal și una din limbile vii ca studiu auesiliar, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ în cari ți se va efep-tui și alegerea.

Salariul anual împreunat cu acest post e 600 fl. și decenale de câte 100 fl.

Concurenții vor adresa petițiunile lor subscrisului președinte al comitetului gimnasial, instruite cu următoarele documente:

- a) Că sînt români de religiunea gr. or.
- b) Că au calificațiunea prescristă de art. XXX. din anul 1883 §. 30 în combinare cu §. 61.

Din ședința comitetului reprezentanței gimnasiului gr. or. român din Brad.

Brad, în 11 Octombrie 1884.

Vasiliu Damian,
protopp. și președ. comitetului.

Nr. 25. [921] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Cara, protopresbiteratul Clușului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sînt;

- a) Casă, grădină și sesiunea parochială în preț de 212 fl. 50 cr.
- b) Dela 90 familii câte ună merță cucuruz sfîrmit și câte o ți de lucru, ear dela 24 familii neorustice câte 2 ți de lucru în preț de 64 fl.
- c) Stola computeată în 58 fl. 90 cr. Suma 435. fl. 40. cr.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor din vigoare, în termenul mai sus arătat Oficiului protopresbiterat gr. or. din Cluș.

Cluș, 28 Septembrie, 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 361. [922] 3—3

Prolungire de concurs.

Neconcurând nici un individ pe deplin cualificat la postul de paroch din Costeni cu venit anual de 250 fl. v. a., pentru care s'au escris al doilea concurs în „Telegraful Roman“ Nr. 23 a. c., deci termenul de concurs acuma a treia oară, se prolungește cu 15 zile dela prima publicare, pre basa ordinului consistorial din 28 August Nr. 2892 B. a. c.

Dela oficiul protopresbiterat gr. or. al Solnocului.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Cupșeni, în 1 Octobrie 1884.

S. Cupșa,
protopresbiter.

Nr. 203. [924] 3—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochia gr. or. de a III-a clasă din comuna Bertan protopresbiteratul Mediașului, se deschide concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs, cu care sînt împreunate următoarele emolumente: